

☉ **Кагър от протестите в центъра на града, 1987 г.**

ване до 72 дни годишно. Някои от замерените концентрации на хлор са девет пъти над допустимите. Заболяванията на дихателната система за седем години нарастват от близо 66 000 на 148 366. Отровният газ дразни очите, белите дробове, кожата и обостря алергията.

На брега на река Дунав от румънската страна, в Гюргево, се намира химическият завод „Верахим“. Некачествената му инсталация години наред обгазва Русе с хлор и хлорни съединения. За тогавашната комунистическа власт проблемът е тема табу и тя не взема никакво отношение по нея. Прави се, че не съществува. За гражданите на Русе обаче тя се превръща в битка за оцеляване. Битка, която се превръща в най-видимата искра, довела до взривяването на комунизма през 89-а. Протестите в дунавския град доведоха до създаването в София на Комитета за защита на Русе - изцяло гражданска инициатива, която хвърли в паника Държавна сигурност и БКП. Това беше първият, много видим знак, че те изпускат тоталния контрол върху държавата. После Комитетът за защита на Русе прерасна в „Екогласност“ и този епизод от историята приключи със свалянето на Живков през ноември 89-а.

Протестът на Русе

Две години преди това, на 28 септември 1987 г., в 14 часа, в центъра на най-големия крайдунавски български град е пълно с офицери от Окръжното управление на МВР. Случайни минувачи няма. Само за няколко минути пред смайните погледи на офицерите и наблюдаващите през тъмните прозорци на кабинетите си местни комунистически ръководители бавно вървят уплашени хора. Носят плакати: „Русе обречен град ли е?“, „Живот за децата на Русе!“, „Мирна демонстрация за >18

Бунтът срещу отровния въздух на соца

Или как група майки, които защитаваха правото на децата си да дишат кислород, а не хлор, разтърсиха комунистическата власт

автор
Весислава Антонова

Б Била съм 7-8-годишна, но още помня как питах майка си: „Мамо, защо въздуха пари?“

И наистина от хлорните обгазвания очите се насълзяваха и беше невъзможно да си поемеш дълбоко въздух, защото след това идваше задушавашата кашлица. Помня също, че когато започнаха протестите в родния ми град Русе, със семейството ми вече живеехме в София. Въпреки че нашият случай не беше такъв, статистиката показва, че близо 20 хил. жители на града са го напуснали заради отровния въздух.

В документите от онзи период пише, че Русе е бил подложен на интензивно обгаз-